

DE MOEIAL

tweewekelijkse tijding van en voor vub-studenten

Wessel weg

Wessel di Wessell, een gesjeesde kunstenaar--
uitvinder, heeft zichzelf met zijn geesteskinde-
ren van de unief verwijderd. En tegen al
zijn verwachtingen in: de VUB draait nog
steeds, ook na zijn vertrek. Zijn perpetua
mobile, masjintjes die volgens hem eindeloos
werken en in plaats van energie op te slokken
energie opleveren bleken slechts te werken
zolang de elektriciteit ingeschakeld was...
Dat hebben we met onze eigen verschaalde
ogen kunnen opmerken. Maar toch heeft ouwe
Wessel niet helemaal ongelijk: Zijn ideeën
kunnen wel degelijk energie opleveren. Als
men er alvast in zou slagen om al de wind
die hij maakt te kanaliseren in de een of
ander generator heeft men energie genoeg
om heel Brussel van elektriciteit te voorzien.
Dat de ingenieurs daar maar eens een onder-
zoeksproject voor opzetten.

FRANS

De Kleine Diktators

EDITO

Vrijdag 18 oktober werd het nieuwe bestuur van ISAVUB, de vereniging van buitenlandse studenten, verkozen. Als we deze verkiezingen echter een mooi staaltje van "bananendemokratie" noemen is dit zeker geen belediging aan het adres van de buitenlandse studenten of aan ISAVUB, het is wel een uitval naar die personen die ISAVUB voor de elgen kan willen spannen.

De verkiezingen dus. De week voordien waren Peter Van Rompuy en Ikzelf door Emmanuel Boon uitgenodigd om de verkiezingen bij te wonen opdat De Moelial er een verslag van zou publiceren. Enkele dagen later vroeg Audrey Van Zijl het hetzelfde aan onze verantwoordelijke uitgever Robert P. Om alles te kunnen begrijpen moet men weten dat de hoofdrolspeelster Audrey (0³ voor de vrienden) Van Zijl, van geboorte Zuid-Afrikaans, een 44-jarige studente is kan politieke is die vorig jaar in het bestuur van ISAVUB zat. De andere aktor is Emmanuel Boon - een 30-jarige Ghanees die op de VUB zijn doktoraat komt halen - die vorig jaar verkozen werd als studentenvertegenwoordiger. In de Sociale Raad en die eveneens bestuurslid van ISAVUB was hij stelde zich niet meer kandidaat. De Moelial trok dus op de verkiezingen af maar voor de reporters leek het meer alsof ze een boertige komedie in drie bedrijven bijwoonden. In het eerste bedrijf gaf de aftredende voorzitter Dennis een overzicht van de ISAVUB-activiteiten - wat niet veel meer om het lijf had dan enkele debatten en twee fulven in het Kultuurkafé - waarna hij de voorzitter van de Sociale Raad Eric Gobin uitnodigde om in een toespraak het belang van de Sociale Sektor, ook voor Foreign Students, te schetsen. In de tweede akt ging de spanning al omhoog. Er werd uitgelegd wie van de ISAVUB-leden wel en wie niet stemgerechtigd zijn. Alleen niet-Belgische ISAVUB-leden die op de VUB studeren zijn stemgerechtigd. Enkele vragen uit het publiek werden gewoon ter zijde geschoven.

Toen kon men zich als kandidaat laten inschrijven. Enkele Foreign Students maakten zich nog snel lid om te kunnen meestemmen of zich kandidaat te kunnen stellen. Het spel bereikte echter een klimaks toen de kandidaturen op hun geldigheid gecontroleerd werden. De kandidatuur van Audrey Van Zijl bleek niet geldig omdat ze geen identiteitsbewijs, noch een studentenkaart kon voorleggen. Audrey reageerde daarop door een pathetisch verhaal af te steken hoe de maandag voordien, tijdens haar werkzaamheden voor ISAVUB, haar handtas gestolen was. Na een heftig debat dat niet steeds zo keurig verlep, voor- en tegenstanders van Van Zijl wierpen elkaar verwensingen naar het hoofd, mocht Van Zijl zich uiteindelijk kandidaat stellen op voorwaarde dat ze, indien verkozen, zo snel mogelijk haar bewijsstukken zou voorleggen en indien zou blijken dat ze, of geen VUB-studente of Foreign Student is, ze uit het bestuur zou stappen.

Het derde bedrijf was de stemming en de telling van de stemming. Van Zijl, die erg populair bij de buitenlandse studenten is, kreeg bijna 26% van de stemmen, wat genoeg was om rechtstreeks tot voorzitter gekozen te worden.

volvoeg op pag. 2

Geachte Heer,

Als Voorzitter van ISAVUB (verkozen op 18.10.85) en V.U.B.-studente, wens ik U op de hoogte te stellen van volgend gebeuren :

In de week van 7 oktober had ik bij de dienst INSCRIBEVINGEN een lijst gevraagd van de tot op dit ogenblik ingeschreven buitenlandse studenten om hen te verwittigen van de geplande verkiezing op vrijdag 18 oktober 1985.

Mevrouw Annie Gillis kon mij deze lijst niet geven omdat zij het deontologisch niet verantwoord vond mij, als sociale secretaresse voor ISAVUB, deze lijst te overhandigen. Diezelfde dag heeft zij ook aan de Heer Van den Broeck (Dienst Inschrijvingen), in aanwezigheid van de Heer Van Esbroeck, haar mening omtrent deze zaak gegeven. Toch vonden de Heer S. Riesenmans (verant. van UCOV) en mevrouw A. Gillis het wel deontologisch verantwoord deze lijst de avond van de verkiezing aan de Heer E. Boon te bezorgen om het hem mogelijk te maken een controle te doen of alle studenten wel ingeschreven waren. Ik meen dat deze lijst op dit ogenblik wel de bedoeling had te bewijzen dat ik niet ingeschreven was als studente aan de V.U.B., dit laatste kwam door het feit dat ik de week voordien mijn portefeuille met 14 000,- F en alle persoonlijke papieren kwijttraakte door diefstal. In bijlage bewijs van aangifte van het verlies bij de Politie te Laken.

Zulke praktijken werden gestuurd door de Heer E. GOBIN, in aanwezigheid van de Ondervoorzitter van de SOR en twee leden van de redaktie "De Moelial".

Ik betreur ten zeerste dit voorval en de manier van handelen van leden van het bestuur van de SOR, met als bedoeling te beletten dat ik mij verkiesbaar zou stellen, wetende dat ik voordien bestolen werd. Hun aanwezigheid op een vergadering van ISAVUB, waar zij geen lid van zijn (met uitzondering van de Heer Riesenmans) is dan ook niet gewenst, vooral dat daarenboven nog een toespraak werd gehouden door de Heer GORIN terwijl een gedeelte van de executieven niet op voorhand hiervan verwittigd waren. Ik vond dit niet alleen pijnlijk maar het getuigt tevens van machtsmisbruik.

Naar aanleiding van de hierboven aangehaalde gebeurtenissen tijdens onze verkiezing op 18 oktober wens ik, Audrey van Zijl, als voorzitter van ISAVUB en studente V.U.B., te protesteren tegen de aanwezigheid van de Heer S. Riesenmans (UCOV), E. Gobin, Benny (Ondervoorzitter SOR), Luc van Overbergh, Peter van Rompuy alsook van mevrouw A. Gillis (UCOV) op de verkiezingen mediateerd door ISAVUB georganiseerd.

Hoogachtend,

Audrey van Zijl.

De Moelial is overal

We moeten er ons echter voor hoeden dat akties tegen Apartheid niet gemonopoliseerd worden door bepaalde studentenbewegingen, die alleen maar hun eigen sektaire gedachtengoed willen doordrukken en alzo heel wat democratische studenten afschrikken om aan akties deel te nemen. Een breed en pluralistisch anti-Aparheidscomité, gecoördineerd door een onafhankelijke vereniging (vb. Studiekring Vrij Onderzoek), is in deze optiek een absolute must. Ook de samenwerking tussen studenten, wetenschappelijk en technisch personeel en professoren is ten zeerste wenselijk.

De universitaire overheid van haar kant kan niet anders -als ze de principes van vrij onderzoek waardig wil zijn- dan haar moreel gezag aan te wenden om te ageren tegen het verderfelijke regime sinds Nazi-Duitsland. Scientia Vincere Apartheid!

Peter V.R.

Democracy and Underdevelopment

A LEARNING PROCESS FOR FOREIGN STUDENTS

This article attempts to remind the general student population and the foreign students in particular about the importance of taking advantage of our presence at the V.U.B. to fortify our conviction in democracy as a prerequisite for development; that is, if it is our belief at all! As is obvious from the contemporary world scene, most of us will agree that there is a considerable degree of correlation between democracy and development or underdevelopment.

The article primarily seeks to pose the question: What lessons can we as students and as future leaders of our respective countries draw from the association between democracy and underdevelopment or development within the institutional arrangements on campus? Furthermore, is the dictum "practice makes perfect" of any relevance in this regard?

1. Democracy and development.

While there seems to be better consensus on what development is, democracy on the other hand is still far from a universally acceptable definition. In non-technical terms, development implies the achievement of ideas of modernisation including increased productivity, social and economic equalisation, modern knowledge, improved institutions and attitudes, and rationally co-ordinated system of policy measures that can remove the host of undesirable conditions in the social systems which have perpetuated a state of underdevelopment in many countries, especially in the Third World.

Since the days of Plato, democracy has been subjected to varied interpretations. Nevertheless, quite a number of its characteristics universally stand the test of time. In the Western World, the basis of democracy is the multi-party system. But in Eastern Europe and many developing countries, single-party governments exist and claim to be democratic. In fact, military juntas do the same. Therefore, it may be better to leave aside the terminological differences and concentrate on the fundamental elements.

We often relate democracy to national governments but it is equally relevant to student associations and even sporting clubs. And whether at the national or social club level, democracy basically implies the involvement and participation of the people concerned. Most nations and social associations have written codes regulations, or constitutions to govern their generations and to safeguard democratic behaviour. And the daily running of the affairs of such an association is often entrusted to an elected Executive Board or a similar body according to the constitutional provisions.

The SoR is run by six elected students and their respective deputies and representatives from the Rectorate and the various Departments of the Social Sector. The Coordinator of the Social Sector is given the last of harmonising and overseeing the operations of the Sector as is defined by social policy.

3. SoR Elections.

Will briefly provide some practical information before going on. The next elections to the SoR are due for 26th, to 28th November. Voting will start at 10.00 hours till 16.00 hours on each day. And to facilitate voting, an example of the ballot paper to be used is shown on fig.2. Each eligible voter can vote for a maximum of six candidates and their respective deputies by simply marking an "X" in the appropriate space provided as is illustrated on fig.2.

4. Social Democracy and the "Kringen"

So much for the structure of the SoR. Lets look at a more extended dimension of social democracy at the University on the students' association/group level ("kringen"). In order to do this, it is necessary to clarify the link between such "kringen" and the SoR. The Brussels Students' Association (BSG), Department 13 on fig.1, is the organ that is responsible for all student "kringen" on the VUB. It recognises three different categories of student associations.

- At the Faculty level, eg. Solvay, PK, etc.
- At the Regional level, eg. Antverpia, ISAVUB, etc.
- At the Political level, eg. Young Liberals etc.

Any group of students wishing to form a "kring" in order to realise identifiable objectives are free to do so, provided they meet a number of stipulated conditions including a written constitution. The BSG verifies the content of the constitution submitted to it to make sure they are in tune with its minimum conditions. The BSG in turn submits the said constitution and its advice to the SoR which can make the final decision. If the SoR endorses the condition of a given group of students, their intended "kring" can

The importance of ISAVUB at the University may be seen from two angles. First, its presence reminds the University authorities of the peculiar problems foreign students face and thus helps to shape a lasting policy in our favour. Secondly, as possible future leaders of our respective countries where democracy is either only embryonic or non-existing. We should use ISAVUB as a medium for learning democratic practice.

The probability of succeeding in establishing democracy at the national level depends on our ability to democratically run a mere student association like ISAVUB. If we can interest ourselves in authoritarian and dictatorial practices at such a miniature level of organisational management the tendency that we are likely to simulate such behaviour in future as national leaders is quite plausible. To cause inestimable damage to our future societies would be hypocritical and utter dishonesty since we as students are often among the first to cry out against dictatorships or even to run away from them!

The Executive council of ISAVUB realizes it right position as indicated on fig.2. ISAVUB is just one of the many "kringen" on campus under the umbrella of BSG. The SoR is the policy-making body and its aim is to enact policies that are sustainable and long-run. Acceptable policies live longer than personalities. Moreover, the SoR's defined policies are backed by an existing administrative machinery for implementation and follow-up. The individual "kringen" are essentially suggestion-boxes and information providers for social policy formulation.

5.2. An Agonising Experience

During the recent executive council elections of ISAVUB, the staff of UCOV, the president of the SoR and his vice, and correspondents for the Moelal attendant on invitation, A sad thing happened thereafter. The president-elect of ISAVUB, whose candidature was and still is under question, wrote to the co-ordinator of the social sector and the rector, protesting against the presence of the above-

EFFIKTIEVEN PLAATSERVANGERS

Billy Durf	Leo Kraemkamers
Willem Paljas	Bockle Loozen
Sam Bietemans	Ankie Gellis
Bartje Bonckaerts	Walter Verwilder
Dirk Van De Sap	Myriam Van Schele Linde
Wessel di Vaissell	Joris Kolokle
Marco Miserable	Regi Valt
Jimmie Brainwash	Oskar Steenhof
Laaf Lennens	Eric Gomhoofd
Eily Geeplek	Werner Loeders

Figuur 2

Er zijn zes mandaten te begeven
U mag dus zes stemmen uitbrengen

5.1. Essential Ingredients

Democratic practice in ISAVUB should entail real participation by members. These members must be provided with correct information. Furthermore the Executive Council's actions should be guided by the constitution and for council's agreed decisions. In other words, internal democracy must prevail. The council should make optimal use of group deliberation and judgement, as the saying goes "Two heads are better than one". This is the concept of "team" work which differs from solo moves and the tendency to flout constitutional provisions and council decisions for the sake of advancing the interests of an individual. In order not to make mistakes of capsizing the structure of the SoR, it is crucial that

mentioned members of the University at the ISAVUB's elections.

I do hope the new Executive Council is not bent on making such grievous mistakes, deliberately or otherwise. It should be known that all meetings on campus are in principle open to all members of University. Besides, what good can ISAVUB gain by turning against the very institutions that brought it into existence are still endeavouring to sustain it? Was there something worth-while hiding from these members of the SoR or is the protestletter only to bully and bulldoze his/her way through at all costs.

TRUTH STANDS!

Van de Digger

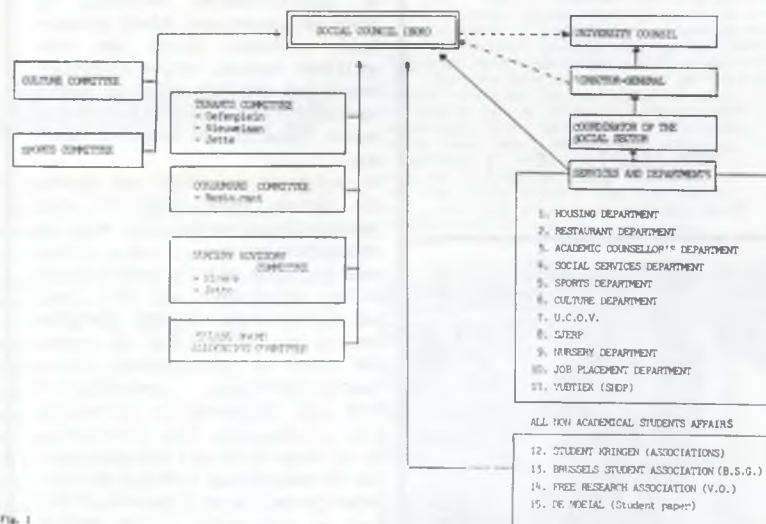

Fig. 1

2. The structure of Social Democracy in V.U.B.

By social democracy, I mean the rules and organs that define, operate and monitor the social policy of the university. But lets just take a schematic view of the structure of the social policy making, organs of the University.

The Social Council (SoR) is the engine and watch-dog of social democracy at the University. It consist of a number of special standing Committees and Services or Departments. The Social Council gets money from the University Council and decides how it is to be spent.

operate on campus. It should be stressed, however, that the BSG has full authority to bring to book any recognised "kring" that abuses its constitution and, therefore, the social rules of the University.

5. A case study: ISAVUB

Even more fundamental is the question of how far recognised associations operate democratically or dictatorially once they are in existence. The social policy of the University took a new turn in favour of foreign students when in 1982, the International Students' Association (ISAVUB) was created on the initiative of the then President of VUBAROS, Prof R.Lesthaeghe and UCOV.

De Kleine Diktators

vervolg van pag. 1

Tot nu toe niets aan de hand zou men zeggen ware het niet dat De Moelal een brief van Van Zijl (zie illustratie) onder het kopje-apparaat gevonden had. Daarin worden beschuldigen aan het adres van de aanwezige Moelal-liden. Wat echter veel belangrijker dan de brief is zijn de bijlagen. Een bewijs van politiebureau dat Van Zijl de diefstal van haar handtas aangegeven heeft. Daarin staat bij het puntje nationaliteit: Belgische. De tweede bijlage: het bewijs van de Dienst Inschrijvingen dat zij zich op de VUB had ingeschreven, maar wel op 24 oktober, 6 dagen na de ISAVUB-verkiezingen.

Waarom al die leugens? We hadden het graag Audrey zelf gevraagd maar op onze herhaaldelijke vraag naar een interview kwam geen reactie. Dus moesten we ons licht ergens anders gaan opsteken. Sommige beweren dat Audrey persé het voorzitterschap van ISAVUB wou hebben als springplank tot een vaste job op de VUB te verkrijgen. Misschien de job van Annie Gillis van UCOV.

Vol.

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL

DIENST INSCHRIJVINGEN

DATUM: 24.10.1985 - SOM: 22500. F.

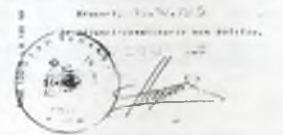
Ontvangen van M. Van Zijl Audrey

de hierboven vermelde som als inschrijvingsrecht voor de colleges/examens voor het academiejaar 1985/1986

Betaald in: specien / check

Voor de Universiteit, De Kassier.

A. Janssen

DE ZWIJGER SPREEKT

NET ZOALS DE BAGHWAN: DE ZWIJGER-PERIODE VOORBIJ EN REBELSER DAN OOIT - JOHAN ANTHIERENS LIVE -

Herinnert U zich die man, die samen met Mies Bouman Noord-Zuid presenteerde? Tindemans was razend op hem en Vader Abraham smurfte na enkele vragen boos de zaal uit. Johan Anthierens heeft al heel wat journalistieke watertjes doorzwommen: van De Standaard tot De Zwijger en tegenwoordig rebels bij de Volkskrant. Verder namen noemen hoeft verwant met hem!

Moelal: In de Volkskrant van 7 september 1985 beschrijft U de doorsnee-Belg als een boer die enkel geïnteresseerd is in voetbal, moordzaken, Dallas en Bonanza. Anderzijds voelde U zich in de krant van 30 maart geroepen om uw landgenoten te verdedigen tegen de aanvallen van Blokter. Touche pas à mon pays; alleen Belgen mogen over België tekeergaan?

Anthierens: Uiteraard mogen de anderen zeggen wat ze willen over de Belgen, maar ik vond toen de aanleiding die Blokter gebruikte een beetje vervelend. Dat kwam toen na die zeer geslaagde anti-raketdemonstratie van maart en daar klomk volgens mij wat afgunst uit. De opkomst bij 'z'n demonstraties is verhoudingsgewijs het hoogst in Vlaanderen t.o.v. de rest van Europa. Als we dan eens iets goeds doen, dan mag dat ook gezegd worden. Ik ben heel streng voor onszelf, ik betrek mezelf daar ook meestal bij. Als ik het over die doorsnee-Belg heb gehad, moet ik dat bij deze corrigeren, in die zin dat ik het publiek zeer appreciateer. Ik vind dat je het publiek nooit mag onderschatten en het is mijn woede dat dat hier systematisch wordt gedaan door hen die de macht uitoefenen of het publiek moeten informeren. Dus ik spreek vanuit mijn vak. Het lage peil van de pers wordt goedgepraat door erop te wijzen dat het publiek niet volwassen genoeg is om een hoogstaande informatie te verwerken en dat vind ik dus een drogreden. Het is ook een vicieuze werking als je slechte pers maakt op een gemakzuchtige manier, dan kun je niet verwachten dat het publiek op de hoogte is en op een hoger niveau reageert.

Ik heb gehoord dat vele mensen niet kunnen antwoorden op de vraag wie de premier is van de Vlaamse regering. Dat vind ik niets om mee te lachen omdat die onverschilligheid gewoon een gevolg is van een hele manke informatie. Men slaat de mensen dood met jargon en doet alles om hen in de war te brengen. Ik zou zelf niet kunnen zeggen hoe veel instellingen zoal functioneren, ik vind die Vlaamse regering al iets halfs onbestaands naar de buitenwereld toe. En dan heb je nog die gewestraden en al die flauwekul, waar zelfs een kat haar jongen niet meer in terugvindt.

Dus alles moet beginnen van bovenaf en ik vind dat op bepaalde momenten het publiek wel blijk geeft van gezond verstand en een zekere interesse, maar er is zo weinig waarmee hun normale belangstelling gevoed kan worden.

Moelal: In verband met de diskwalificering van Eric Vanderaerden in een Italiaanse wedstrijd, schilderde U de Belgische sportpers af als een bende fanatieke nationalist. Jan Wauters zei 'nochtans zaterdag laatstleden dat het in België bergop gaat met de sporters, ze is niet verzuuld zoals de politieke berichtgeving en op enkele uitzonderingen na doen ze geen afbreuk aan de sportberichtgeving ten gunste van de sensatiezucht van het publiek?

Anthierens: Ik ben het -voor zover ik erover kan meespreken- oneens met Jan Wauters. Het is me nog opgevallen bij die bijna hysterische België-Holland-situatie, dat de voltallige pers -inclusief De Morgen- zich uitput in verwijten aan de Nederlandse pers die er dan weer van beticht wordt naar te kijken op de Belgen en onaangenaam te doen. Ik volg de Nederlandse pers ook vanop afstand, ik lees niet alles wat er verschijnt, maar ik vind dat zulke reacties weer vanuit een minderwaardigheidscomplex komen en dat er in Nederlandse kranten veel waarderens of objectiefs rond zolets geschreven wordt. Nooit vind ik daar die opgewonden toon die je in de Vlaamse kranten vindt.

Wij geven zo vaak aanleiding tot spozucht en dat was weer typisch met België-Holland dat men erin bestaat honderden plasticballen in het publiek te trappen waardoor je vraagt om problemen want wat gebeurt er dan? In de tweede helft worden die teruggetrap. Dan kunnen de aanwezige Hollanders weer in koor gaan zingen: oh wat zijn die Belgen dom; want dat is niet intelligent om zolets te doen.

En dat is ook weer zolets -'t is een beetje menselijk- we willen niet geweten hebben hoe vaak we flateren, hoe vaak we dingen doen waarover de buitenwereld op z'n zachtst gezegd de wenkbrouwen frons.

Daarmee wil ik zeker niet zeggen dat we zoveel dommer zijn, zeker individueel gesproken is er heel veel spontaan talent bij ons en ik meen te constateren dat dat ook heel snel in Nederland geapprecieerd wordt en dat men eigenlijk ook daar bij is als men Vlamingen op een verhoogde kan zetten. Een Bart Peeters is meteen naar Holland gegaan, een Kamagurka kan daar aan zijn trekken komen, alle Vlaamse schrijvers van enige betekenis hebben Nederlandse uitgeverij, worden geruggesteund, hebben daar vaker een beter publiek dan bij ons. In vind het neerkomen op een blijvende vorm van minderwaardigheid als men overgevoeld naar Nederland trapt.

De Zwijger preekt

Moelal: Na een verslag van een reis naar Turkije besluit U dat U blij bent terug te zijn in een land waar de minister van cultuur niet leest, maar daarom geen schrijvers laat vervolgen. Is de kulturele situatie in dat land dan zo goed? Ik denk hierbij aan de blokkering van de P.C. Hooftprijs toen die aan een kritisch schrijver zou toegekend worden.

Anthierens: Dat zal ik dan als een soort van boutade beschreven hebben. Er is in Nederland die grote opschudding geweest over het niet toekennen van de P.C. Hooftprijs aan Brandt Corstius. Voor zover dat in België enige indruk gemaakt heeft, was er wat leedvermaak dat in Nederland zolets gebeurde. Ik moet er direct aan toevoegen, zonder Nederland te gaan ophemelen, dat het zonder meer zo is, dat je er cultureel gemakkelijker kan werken. Hier gebeuren niet de dingen die in Turkije gebeuren, hier gebeurt zo weinig dat zou kunnen leiden tot initiatieven waardoor we cultureel volwassen worden.

En dan zie ik in Poma weer een prototype van een minister van cultuur die van cultuur totaal geen kaas gegeten heeft, die daar geen interesse voor heeft, echt de slechte man op de juiste plaats is. Niemand trekt zich daar wat van aan. Dat vind ik zo'n grote schande, dat cultuur voor onze politiek en onze partijen totaal onbestaand is. Ze spreken dat tegen en af en toe nemen ze dan een theoretische beslissing of installeren ze nog maar eens een prijs, maar in felle laten ze zich helemaal niets gelegen aan cultuur omdat ze weten dat dat geen elektroaal nut opbrengt. In de ons omringende landen is dat anders. In Nederland bijvoorbeeld als je ziet wat daar wekelijks aan recenties verschijnt, interessante essays, ... en als je dat dan met de situatie in Vlaanderen vergelijkt, dan is dat zo schraal en ontoedogend. En hier heb je nog van die pseudoschrijvers,

genre Hubert Lampo en Jos Vandeloop, die als kopstukken worden beschouwd, veel gelezen via de scholen aan de kinderen opgedrongen.

Daar kun je gewoon niet mee naar buiten komen, want dan vraag je je soms af: is dat nu een grap of is dat serieus?

Moelal: U schrijft over Louls Paul Boon dat hij 'helaas via de platvloerse omweg van T.V.-spelletjes populair werd'. Waren dat spelletjes zoals de "Wies Andersen-show" of "Namen Noemen"?

Anthierens: Dat was zolets, ja... Ik ben zelf heel geeneerd dat ik in Namen Noemen zit; ik tel de afleveringen af tot het afgelopen is. Ik heb dat gedaan omdat ik als free lancer momenteel in een moeilijke situatie zit; ik moest dus per stuk dat ik schreef knokken om financieel overleed te blijven. Daarbij komt dat Namen Noemen relatief goed betaald wordt. Het is voor mij een commercieel zet om weer bekend te worden, ondanks de terecht kritiek die daarop kan uitgeoefend worden, en om een invalshoek te vinden om hier weer dingen te doen. Het is mijn verdriet -en ook wel mijn trots- dat ik in Nederland zoveel opdrachten heb, maar ik vind het bijna geografisch misplaatst dat ik het daar doen moet, terwijl ze daar nu niet zo direkt op een Anthierens zitten te wachten. Ik zou veel liever hier zaken neerzetten waar ik blij mee ben, maar ik ben praktisch uit de pers geëlimineerd.

Als ik dan zie wat hier allemaal kan, dan denk ik: Namen Noemen is wel een beetje beschamend, maar daarmee bega ik geen grove dingen in tegenstelling tot sommige collega's-journalisten zoals Verleyen, voor wie ik veel respect heb, een talentvol journalist die zich op zo'n onbegrijpelijke manier tot zulke praktijken leent, een slecht boekje voor de premier te schrijven. Bovendien laat hij dan nog toe -stimuleert zelfs- dat het in een elektorale periode op de markt gegooid wordt. Dan vind ik dat alle deontologie van het vak zoek is.

Ik kom er nog eens op terug: ik ben allesbehalve fier op mijn aandeel in Namen Noemen, maar hoop dat het mij helpt op een andere manier van mij te laten horen. Wat de Wies Andersen-show betreft: dat is lang geleden; het tweede jaar was slecht, het eerste tamelijk leuk.

Ik vond het belangrijk op een veel bekeken moment voor een relatief groot publiek nu en dan dingen te zeggen die ze anders niet te horen kregen. Mijn zoeken als journalist is altijd geweest, contact te vinden met het publiek. Ik vind het interessant dat bepaalde mensen in de marginaliteit werken en voor kleine, goede bladen schrijven. Maar die krijgen een 'normaal mens' nooit onder ogen. Wat ik beoog is een konfrontatie met een breed publiek, omdat dan de zaken die ik zeg of schrijf controversieel werken en de mensen aan het denken zetten.

Moelal: Uw artikel in de Volkskrant, waarin U het heeft over uw jeugd in het teken van W.O. II verving voor mij op slag 'Zwart en wit' van Walschap. Op de verschillende politieke opstelling van de broers Anthierens wordt nogal eens verbaasd gereageerd. Is het een reactie op de houding van uw vader ten opzichte van het nazisme?

Anthierens: Dat zou kunnen, ik ben niet zo links. Ik ben voornamelijk een individualist, maar zit toch in de progressieve hoek. Ik verschans me niet in die hoek, ben niet klein-gestig: ik kan zeer goed discussieren met andersdenkenden. Maar ik ben wel een progressief mens, in die zin dat ik vind dat er zoveel fout is en zoveel verdoezeld wordt, dat ik dus voor rechts een allergie ontwikkel heb. Dat zal wel te maken hebben gehad met mijn opvoeding, die zwaar katholiek, zwaar nationalistisch en uiteraard ook zeer rechts was.

Ik herken mijn vader in de figuur van die Staf Seynaeve, vader van Louls in 'Het verdriet van België', een groot bakkes, maar eigenlijk laf als het er op aankomt aan al dat gebal iets concreet toe te voegen. Ik heb me inderdaad in de eerste plaats afgezet tegen mijn opvoeding, vooral het katholieke aspect ervan en tegen het sentimenteel Vlaams waardoor je blind wordt voor de buitenwereld. Toch heb ik geen ongelukkige jeugd gehad of er een trauma aan overgehouden zoals weleens beweerd wordt. Ik heb vooral een eigen weg gezocht en dat heeft jaren geduurd -ik ben nog zoekende- en heb vooral conclusies getrokken uit de ervaring die ik als kind

ik wil dat zelf niet toepassen: ik wil daaruit leren. Dat is een beetje mijn kleine oorlog geweest. Ik heb nogal op een rustige manier mijn conclusies getrokken uit de vorm van opvoeding en mentaliteit die soms nogal verleidelijk was, met die samenzangen van Vlaamse liederen waar een bepaalde charme vanuit gaat, maar die toch een gevaarlijke rand vertoont. Ik ben een andere weg gaan zoeken.

Moelal: U hebt in uw artikels uitgebreid aandacht besteed aan 'Het verdriet van België' en uw waardering ervoor uitgedrukt. Hangt dit niet vooral samen met een affiniteit, die U met het boek heeft?

Anthierens: Dat is zeker voor een deel waar. Ik ben het nu aan het herlezen in het Frans, oorspronkelijk om een idee te krijgen van hoe je zolets vertaald en ik ben gewoonweg gegrepen geweest. Het is voor mij zo goed vertaald alsof ik het origineel aan het lezen ben, maar ik haal er nu, wat normaal is als je een boek herleest, veel meer uit en daar zijn nogal wat affiniteiten, maar die zijn niet de hoofdredenen waarom ik het zo een geweldig boek vind. Het is meer omdat ik hier geconfronteerd word met een groot schrijver en de affiniteit liggen in kleine dingen. Ik heb een slecht geheugen, maar door zolets te lezen denk ik: ja, zo was het, dat zei men toen.

In die jaren reageerde men op die manier op zulke zaken. Ik ben acht jaar jonger dan Claus, maar iedereen die ongeveer die leeftijd heeft, kan er iets uithalen uit zijn eigen geschiedenis.

Moelal: U oefende kritiek uit op een artikel in 'De Morgen', waarin een seksistische opmerking gemaakt werd. Maar wat hebben Linda Lepomme's puntige tepels met haar deelname aan het Eurosongfestival te maken?

Anthierens: Dan verdedig ik me zo dat ik een individualist ben, dat mijn kronieken persoonlijk getint zijn. Ik vind dat je je dat als enkeling wel kan permitteren; of het geslaagd is of gepast, dat is het oordeel van de lezer. Ik had het over een artikel in 'De Morgen' over Alois De Rycke: dat was geen persoonlijke kroniek maar een portret van die man n.a.v. zijn overlijden en dan vind ik het misplaatst dat dat daar zo werd gebracht. Dus dat de man zo smeuig kon vertellen over de tijd dat hij vertegenwoordiger was in dameslingerie. In een normale kontekst vind ik dit seksistisch, maar als ik het in mijn persoonlijke kontekst heb over de puntige tepels van Linda Lepomme, vind ik dat te verdedigen. Als een Komrij zolets schrijft, of een columnist, dan kan ik hem wel aanvalen omdat dat bij mij seksistisch overkomt, ook binnen die kontekst, maar een individu heeft wel het recht om over alles onomwonden te zijn.

Moelal: Van Playboy schrijft U dat het blad een neerbuigende voorstelling van het vrouwelijk geslacht geeft. Waarom werkt U dan mee aan zo'n blad?

Anthierens: Voor de centen. Ik hou erg veel van vrouwen en erotiek, maar ik ben helemaal niet akkoord met de voorstelling van de vrouw door Playboy.

Moelal: U beschreef in de Volkskrant het Humanistisch Verbond als een truttige bedoening. Wat vindt U eigenlijk van het geinstitutionaliseerde ongelooft in vrijzinnige verenigingen, met alle parallellen met de kerk vandien?

Anthierens: Ik vind dat één van de grootste ontgoochelingen die ik kon oplopen. Als je je afkeert van zo een dogmatisch gedoe en van zo'n dominerend, wellustig fanatiek apparaat als de kerk en zijn uitlopers, als je vrijdenkend wilt zijn, waarom moet je dan in dezelfde stereotypen vervallen? Waarom moet je zo'n getto mentaliteit aanneken, waarom komen al die mensen zo artificieel over? Ze zouden het op een plezierige manier moeten manifesteren, en laten blijken dat ze verlost zijn van de zware ballast die de kerk zijn onderhorigen oplegt. Ik zou een heel spirituele, vrolijke bende willen zien, predikers: het is niet een jas die omgedraaid is. Ik denk dat velen van de humanisten in hun hart nog pure plarenbijters zijn.

A.D.B.

BRUSSEL JAZZ

Europalia

Los Beatos :

Wie meer uitleg wou bij de prachtige hand geschriften die momenteel in de Nassaukappel van de Koninklijke Bibliotheek te zien zijn, kan best op 8 november naar Umberto Eco gaan luisteren. Hij hoeft wellicht niet meer voorgesteld worden als kenner van de middeleeuwen en in zijn enthousiaste stijl is hij waarschijnlijk de geschikte persoon om een uiteenzetting te geven over de kopieën die van de Apokalyptis uit 776 zijn gemaakt. Kaarten (150 F voor studenten) moeten in het Paleis voor Schone Kunsten worden aangevraagd. Op 11 november kan je de gratis de Europalia-tentoonstelling in het PSK bezoeken (onder begeleiding van een gids).

Freek De Jonge

Freek De Jonge komt de passie preken. De blijde intrede van Freek in Brussel. Met een le halte in de Westrand in Dilbeek (op 8 november), al was het een voorbereiding voor het grote station van de Ancienne Belgique, op 9 en 10 november. Heeft hij met zijn verleden afgehandeld, zijn relatie tot het publiek in De Tragiek, werd zij zoektocht naar nieuwe cabaretwegen in de Mars uit de doeken gedaan, wachten de trouwe fans op De Bedevaart. Al kan de titel soms Argwaan wekken (cf. Freek's eerdere uitspraken: "Ik ben de Messias" of "De Bagwan biedt meer toekomst dan gelijk welke partij"), het is zeer waarschijnlijk zo dat Freek niet meer zal preken, dat hij geen behoefte meer voelt om te moraliseren in de enge betekenissen van het woord. Dat neemt evenwel niet weg dat je als toeschouwer weer zal overdonderd worden met een stortvloed aan mooie, cynische ontroerende, kwetsende of kloweske uitingen. Met als grote thema's : liefde, dood, vriendschap, toekomstverwachtingen, vrees enzov. Gelukkig hoeft dat bij De Jonge niet te verwateren in een zoveelste tranendal, want zoals hij in "De Komiek" stelt "Alles is al eens gezegd zei de Cynicus, maar er werd nooit geluisterd, sprak de Optimist."

Na de bedevaart volgt onherroepelijk de bekering, al moet je voor de 5e produktie van Freek De Jonge wel 420 F neertellen. In De Jonge's zog volgen nog Peter Faber met "De Wilde Vaart" (op 15 november in de grote zaal van de AB).

O p e r a

Dit jaar niet in de Muntshouwborg, maar wel in het Koninklijk Circus (Onderwijsstraat te 1000 Brussel). De eerste produktie is "Hoffmann's vertellingen". Offenbach's ultieme benadrukking van de tragische grondslag in elke relatie : nog op 6 en 9 november om 19h30. Je kan al binnen voor zo'n 200 F (studentenkaart niet vergeten !). Trouwens nu de 15000 ta! kaarten voor de Simple Minds (na een week reeds) de deur uit zijn, kan je even goed in het Circus wat hemelse sferen opsnuiven.

P o p , C a b a r e t , J a z z . . .

Sharon Mc Night : Cabaret (USA) op 6 november om 20h30 in AB.

Ralph Towner : jazz, op 7 november om 20h30 in AB.

Bollock Brothers : 8 november in de sporthal te Meise.

Tom Waits : 12 november in het PSK.

Paco de Lucia : 12 november in het PSK.

Serge Gainsbourg : 19 november in Vorst-Nationaal.

T o n e e l

Donderdag 7 november om 20h30 in de Westrand Dilbeek : "Mannen onder het mes" door het Ensemble Bent.

Neen personages bevolken de kliniek, het decor voor een spetterend blijspel, waarin een aantal heren zich aanbieden voor een tere operatie : vasectomie. Maar ook de dames ontbreken niet. Zo blijkt de chirurg een chirurg te zijn en betrap een echtgenoot zijn discreet dronken wederhalf in een onemintnrende situatie. Het loopt duidelijk uit de hand als een jong vrouwtje haar fikse zeventiger komt begeleiden in het ziekenhuis. Een fiere haan die vrolijk kraait omdat hij onder het mes mag, terwijl de andere heren verbleken.

De staf van het ziekenhuis heeft de handen vol met de patiënten en andere problemen zoals een verpleegster die het niet meer ziet zitten

B e u r s c h o u w b o r g

Maatschappij Discordia speelt nieuw werk en Niel Simons "The Sunshine Boys", een societykomedie in de uitgepuurde theateraal van Discordia.

7, 8, 9 november Het Werktheater brengt "Adio", een compacte, ironische en ontroerende voorstelling over erotiek, afscheid en dood : een "Theatergedicht".

De Witte Kraai Speelt Heiner Müllers "kwartet", lust en pijn, obsceniteit en galanterie in "een zeldzaam zuivere produktie".

CD08

Concerten

Jazz-Circle

Jazz-Circle werd in 1977 opgericht, tijdens een optreden in "The Quay" te Gent. Een jaar later was de groep laureaat van het Internationaal Jazzconcours in Laren, Nederland. Een tweede hoogtepunt was de bijval die de groep te beurt viel op Jazz Middelheim 1979. Toots Thielemans laat zich af en toe begeleiden door Jazz-Circle, prijsvraag : zoek Tars Lootens op de bijgevoegde foto.

Ongegewijden mogen mits tonen van grote spijt ook gratis binnen op het concert in het KK om 21h te 14 november.

Jazz-rondje met Jazz-circle

The Ric Band

Moderne Mensen doen aan Jazz. Nadat ze in drie jaren 60 samenkomsten in donkere kelders bracht de muziek hen samen in deze rokerige gelegenheden. Deze verenigingsdrang bracht hen samen door, 'het dient gezegd door de Flower-Power psychidelica.

De muziek uit deze dompen was gefundeerd op de "echte roots". Nu spelen die hippe mensen zelf in een band. Omdat de VUB al een tijdje de smaak voor jazz te pakken heeft, is het optimaal dat de heren hier een optredentje komen verzorgen. De zwerfverge blik uit de kelderjaren is inmiddels al verdwenen en heeft plaats geruimd voor de nieuwe generatie, de jonge muzikanten. 2 jonge Turken vormen de Ric-Band en naar hun ten toon gespreide enthousiasme zou het er wel dik inzitten dat hun optreden te pruimen valt. Oordeel zelf en kom kijken op 28 november te 20h30 in het KK. Jazzfanaten Gratis, anderen mits tonen van goede wil ook gratis !!!!

Films

Twee avonden Jazz... 12 november, vanavond, wordt de klemtong gelegd op de mainstream en oudere stijlen maw de Jazz die monumenten als Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Charlie Mingus, John Coltrane en zovele anderen voorafgingen.

Het eerste filmpje dateert van 1950. Het toont ons Lionel Hampton's big band met als trompetisten Benny Bailey, Ed Mullem, Leo Shepherd en Walter Williams. Verder vervoegden volgende leden nog deze formatie op de trombone Al Grey, Paul Lee en Benny Powell; op de gitaar Billy Machel; op de bass Ray Johnson; op de piano Milt Bruckner op de drums Ellis Bartel en op de vibrafoon uiteraard Lionel Hampton zelf. De band zal voor de rest nog opgefleurd worden door vocalen als Betty Carter en Irma Curry.

De twee volgende filmpjes tonen ons Lionel Hampton in een latere moeilijker periode: de jaren 70. Big Bands hebben het moeilijk door de hoge kosten die ze met zich meebrengen. Ondanks dit blijft Lionel Hampton het hoofd boven water te houden door vers bloed aan te werven, die uiteraard minder betaald dienen te worden dan de "gevestigde waarden". Hierdoor verwerft Lionel Hampton een reputatie van een soort opvangcentrum te zijn voor jong en beloftevol talent, zoals Quincy Jones en Clifford Brown. De volgende film handelt over de Jazz-Reus Duke Ellington. Het is een beeld

van de swing-stijl uit de jaren '30 en '40. Deze is gebaseerd op een heel pak improvisatie. Het orkest van Duke getuigd van heel wat "savoir-faire", door de vakkundige aanpak van de muzikanten die in zijn band zetelen. Van Duke Ellington wordt wel eens gezegd dat hij de jazzmuziek tot een kunstrichting heeft verheven, door de veelzijdigheid van zijn composities. Zij geniet uit zich vooral in het bewerken van reeds bekende riffs tot een zeer "agreabel geheel". Een befaamd jazz-criticus, James Lincoln Coltrane, typerde hem ooit als de "Master Painter of Jazz".

Vervolgens is er de clip van Glen Miller zijn orkest, met vocalisten zoals Ter Benele en the Modernaires en als tapdansende vedettes de Nicholas Brothers. Het filmpje is getiteld "Sun Valley Serenade" en dateert van 1941. Glen Miller een componist van wereldberoemde lichte melodien en genoot een populariteit gelijkaardig aan die van de Beatles in de jaren 60.

De verbijstering !

Dirk Blanchart was ooit eens de motor van de groep die "Vlaanderens hoop" had moeten zijn: Luna Twist. Luna Twist was goed, zeer goed, onbelgisch goed. Maar op hun hoogtepunt splitten ze... de verbijstering. Blanchart ging solo, en bereikte, voor mij althans, nooit meer hetzelfde niveau, de ontgoocheling. Nu maakt hij popsongs, vlotte (of goedkope), voorspelbare pop. Ik lust ze niet. Maar hij doet het met een klasse en professionaliteit die meestal enkel Amerikanen halen, de berekening.

Woensdag bevestigde Blanchart dit in grote mate. Een vlotte set (spljts enkele technische problemen), goed opgebouwd en in een echte zaal waarschijnlijk aanstekelijk, waarschijnlijk. Hij opende met enkele nieuwe nummers, covers de Canadese Joni Mitchell (later nog eens) en kwam er niet toe echt te boeien, de verveling. Waarna hij zijn beste song "Drop me in the City" aardig verkraachte. Het oorspronkelijke gevoel ging eruit, jammer.

Weer wat liedjes, alweer zonder te boeien. Maar dan gebeurde het, de verwondering. Eerst het wondermoole "Babylon", zeer intimistisch, gewoon prachtig, ondanks het feit dat hij om technische redenen moest herbeginnen. Daarna "I've been waiting for you", waarbij naar het einde toe de gitarist en de drummer eindelijk eens losbarsten met het gevolg dat ook het publiek stilaan begon te bewegen, oh wonder.

Blanchart was van dan af niet meer te houden (zoals ik al schreef: de set was goed opgebouwd).

"Once upon a time in Belgium" en "Bop again" van Luna Twist werd erdoor gejaagd. Dan besefte men pas hoe goed ze waren. Een meute was zelfs al aan het dansen geslagen.

De singels "Cockpit" en "I don't mind" en af.

Bisnummers dus (3 keer) waaronder het heel sterke "Lust for Live" van Iggy Pop (Jawel) met zelfs een schuchtere pogo voor het podium.

En het publiek kon tevreden zijn, en was het (meestal) ook... de verbijstering.

F.H.

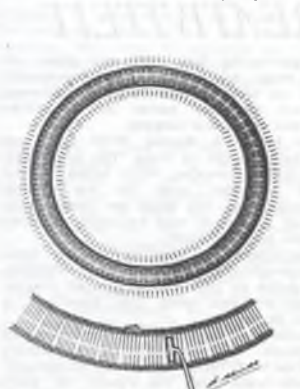
Tereredum

Hoewel gestart op 1 april 1985 blijkt theatergroep Tereredum geen grap. En al laat de naam ook anders verwachten, ze houden zich aan hoge literaire eisen. Niet dat het een plezant mag zijn. Cfr. Vidric de Verbrande : "... ontmoet bij zijn beklimning van de berg der onvervulde verlangens een trits van ambivalente personages : kinderen (of gnomes), minstrelen (of smartlapzangers), wielrenners (of profeten).... De reis verandert in een innerlijk zoekspel: Vidric vindt zichzelf in andere personages terug. De berg wordt een oude metafoor... Het dubbelverhaal - een reisverhaal en allegorisch dagboek - bevat een tragi-komische haast kloweske atmosfeer... Het stuk balanceert op het limiet van een volkse theatervoorstelling en wordt in evenwicht gehouden door intimitie en geometrische strakheid. Rudf De Smet brengt dit stuk éénmans-theater op 13 november in het KK om 8h30, naar oude gewoonte, vrije doorgang voor oprechte kultuurijfhebbers.

Uitme poging

Wessel Di Wesselli nodigt de VUB-student uit om te bewijzen dat hij niet lijdt onder de "geestelijke impotentie". Het gaat als volgt : Wat gebeurt er als deze constructie onder waterdruk komt te staan ? Wie op de proppen komt met een juiste en of originele oplossing wordt beloond met een waardevol kunstwerk van de hand van Wessel Di Wesselli

(artikel met testamentair gezag)

En als afscheid van Wessel Di Wesselli publiceert De Moelie de spreuk over hem die in de toiletten van het Kulturkaffee geschreven staat. "Niemand kan een Wessel vergelijken met een dronken hippie zonder gelijk te krijgen".

Racquetball

Antwerpen. Het derde open Belgische racquetballkampioenschap wordt dit jaar georganiseerd in racquetballclub Center Court in het centrum van Antwerpen. De club is gelegen nabij de Plantin Moretuslei op 2 minuten van het Centraal Station en de E3. Center Court, Bouwensstraat 37 te 2200 Antwerpen. Een breed internationaal deelnemersveld wordt verwacht met oa Europees kampioen H. Mooyman. Ook deelnemers uit Nederland, Duitsland en Zwitserland treden aan. De toegang tot de Belgian Open is volledig gratis.

Racquetball ?

De racquetballsport ontstond op het einde van de jaren '40 in de Verenigde Staten van Amerika. Dankzij een commercialisatie van het speelgoed werd racquetball spoedig de snelst groeiende sport in de VS. In 1969 speelden ruim 50 000 mensen racquetball, in 1983 waren het er al 13 miljoen. De sport werd vanaf 1978 in Europa geïntroduceerd; in België werden de eerste banen geopend in 1982.

Racquetball ? Moeilijk ?

Racquetball wordt gespeeld op een baan met vier muren, een houten vloer en het plafond (in tegenstelling met squash). Men speelt met een rubberen bal en een racket met een kort handvat. De opzet van het spel is de tegenstrever via de voormuur uit te schakelen. Hierbij mag de bal, op weg naar de voormuur, alle muren en het plafond raken. Het spreekt vanzelf dat de bal niet met de vloer in contact mag komen. Alleen de serveerder kan scoren. Het volledige reglement kan bekomen worden bij de Belgische Racquetballfederatie (BRF). OV Kesbeekstraat 57, B-2800 Mechelen. Yves B., Stephan T.

Abonnee

Vorige week was je net als iedere VUB-student voor één nummer een abonnee van De Moeial. Je zal dan ook het grote voordeel van zo'n abonnement ondervonden hebben: steeds de zekerheid De Moeial tweewekelijks in de bus te krijgen zonder er de hele kampus voor moeten af te zoeken. Jammer genoeg ontbreken ons de financiële middelen om iedere Moeial naar de studenten te sturen maar je kan zelf wel een abonnement op De Moeial nemen door 150,- of 500,-fr (voor een steunabo) te storten op: rekening nr. 001-1386975-48 met de vermelding: abonnement. Vergeet ook je naam en adres niet te vermelden. Wil je ons persoonlijk een abonnement vragen dan kan dat door naar het Moeiallokaal in gebouw Y' (naast het cultuurkoffie) te komen.

Permanent Gevormd

- Di 5 Nov.: 14u: vrijetijdsopvoeding gebouw L, auditorium 3
 Wo 6 Nov.: 14u30: jeugdcriminaliteit gebouw L, aud. 5
 Do 7 Nov.: 10u: muziekgeschiedenis, bibliotheek L en W
 20u: pluralisme en vrijzinnigheid, geb. L, aud. 3
 di 12 Nov.: 18u: informatica en basic gebouw L, aud. 3
 14u: samenlevingsopbouw als een agogische reflectie op de crisisjaren en migrantenjongeren, geb. L auditorium 3
 Wo 13 Nov.: 14u exploratie van de mogelijkheden van de video in agogische situaties Galerij Y'
 14u30: vrouwen en criminaliteit, geb. L, aud. 3
 Do 14 Nov.: 10u: muziekgeschiedenis bib. L en W
 20u: vrijzinnigheid en seksuele ontvoogding, gebouw L, aud. 3
 19u30: mentale processen tijdens het luisteren naar muziek F 103
 Ma 18 Nov.: 18u informatica en basic gebouw L, aud. 3
 Di 19 Nov.: 14u jongeren: relaties en sexualiteit, gebouw L, aud5

V.d.B.

Van Den Bogaert

Op het ogenblik dat ik dit schrijf zit Ronald Van Den Bogaert al 104 dagen gevangen in Kinshasa. Van Den Bogaert, Zaire-ekspert van de SP, werd onlangs in Zaïre veroordeeld tot 10 jaar opsluiting wegens "samenzwering tegen het regime van Oppermaarschalk Mobutu". De feiten waaraan Van Den Bogaert zich echter, schuldig heeft gemaakt, zijn in ons land, en in alle landen die zich democratisch noemen, volstrekt legaal en behoren zelfs tot het fundamenteel recht van de persvrijheid. De Belgische overheid doet alles om Van Den Bogaert zo traag mogelijk en zels helemaal niet vrij te krijgen, terwijl ze zelf beweert "al het mogelijke" te doen. De indruk dringt zich dan ook op dat onze regering het geval dankbaar aanwendt om eventuele andere Belgische tegenstanders van het Mobutu-regime lekker af te schrikken, naar analogie met de voorlopige hechtenis waar de laatste tijd steeds meer misbruik van wordt gemaakt. Het Leuvense comité, "Ronald Van Den Bogaert" stelde dan ook een petitie op waarin de lakshheid van de Belgische overheid wordt aangeklaagd. Deze petitie zijn verkrijgbaar in het lokaal van studiekering Vrij Onderzoek, in gebouw Y', naast het cultuurkoffie, of stort op het rekeningnummer 063-0918764-15 van zijn vrouw Annette Van Den Bogaert, die massa's geld nodig heeft voor haar telefoonrekeningen en bezoeken aan haar man.

Siskia (nog 3548 dagen, hou moed Ronald)

20 november: ST.-Vé, hatsjikidee

Studieadvies 1

Gids voor Beurzen en Prijzen.

De dienst voor studieadvies meldt ons de publicatie van de gids voor beurzen en prijzen. Hierin wordt vakkundig uitgelegd welke beurzen en prijzen er voor handen zijn voor de Belgische Universiteiten. De vele beurzen zijn er voor degenen die in het buitenland verder wensen te studeren, aan research willen doen of stage willen lopen. U vindt het volledige gamma van beurzen in deze gids. (Opgelet! Deze beurzen moeten op tijd aangevraagd worden, zeker voor het einde van het laatste studiejaar.)

Omdat het verrichten van onderzoekswerk en het publiceren van research veel inspanningen vraagt, zijn er prijzen (een 360 tal) om deze, zoals u ongetwijfeld weet, zware inspanningen te belonen. Het betreft hier prijzen ter bekroning van zowel seminariewerk als gespecialiseerde wetenschappelijke studies.

De dienst voor Studieadvies heeft alles duidelijk en vooral functioneel gehouden. Door het gebruik van een losbladige uitgave is aanvulling steeds mogelijk.

De gids kost voor studenten 210 F (+ 30 F verzendingskosten) op rekeningnummer 001-0680456-63 van de VUB, met vermelding "voor F 3584-gids voor beurzen en prijzen".

Wie in het bezit van uitgave '81 wil komen, betaald slechts 100 F (+ 30 F verzendingskosten). U kan eventueel de gids zelf afhalen bij de "Dienst voor Studieadvies", zo spaart u de verzendingskosten en kan u tevens ook aanvullende informatie bekomen.

Dienst voor Studieadvies, Gebouw Y, Pleinlaan 2, 1040 Brussel.

Studieadvies 2

STUDEREN IN HET BUITENLAND.

Indien je, na je basisopleiding op de VUB, overweegt een of meer specialisatiejaren te volgen in het buitenland doe je er best aan op de Dienst voor Studieadvies na te gaan of je niet in aanmerking komt voor een of andere studiebeurs. Zo bestaan er o.m. vakantiebeurzen, specialisatiebeurzen en navorsingsbeurzen.

Ben je geïnteresseerd dan doe je er goed aan de gratis brochure te gaan halen op de Dienst voor Studieadvies. Je kan er ook terecht voor verdere informatie en eventueel zelfs inschrijvingsformulieren.

De kandidaten moeten dit formulier ten laatste voor 30-11-'85 indienen op volgend adres:
 Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking,
 Trierstraat 100/104
 1040 Brussel.

Vrij Onderzoek

Studiekering Vrij Onderzoek heeft een dringende behoefte aan nieuwe medewerkers. Het aantal V.O.-bureauleden is zo drastisch gedaald dat de werking er van bijna volledig dreigt stil te vallen. Wie geïnteresseerd is kan steeds eens bij het V.O.-lokaal in gebouw Y' (naast cultuurkoffie) aanlopen. Telefoneren kan ook, naar nummer 02/641.23.28

Bewegingsexpressie

Als je graag beweegt of danst, als je eens anders wil gaan communiceren, als je je wil ontspannen of als je jezelf en de anderen eens op een andere manier wil ervaren dan moet je beslissen kennismaken met bewegingsexpressie. Bewegingsexpressie kan je vanaf maandag 25 november van 16 tot 18u volgen in FT 1 (2de verdieping). Begeleiding Olivia Geirlant

IPPNW

De medische werkgroep tegen atoomwapens organiseert op 9 en 10 november het eerste regionale Europese symposium over de medische en wetenschappelijke gevolgen van een kernoorlog in Europa. Het programma ziet er als volgt uit:

Vrijdag 8 nov.:

's avonds informeel onderonsje met belgische gerechten.

Zaterdag 9 nov.:

9u Registratie en koffie
 10u welkomwoord door dr. Jef De Loof en prof. Maurice Errera
 10u10 Algemene inleiding door Monsigneur Maertens (rektor kulak) en prof. Brachet (ULB)
 10u30 risico's van een kernoorlog
 11u30 effecten van een kernoorlog
 12u30 lunch en perskonferentie
 13u45 nieuwe gegevens over de nucleaire winter
 14u15 preventie van een kernoorlog
 17u sociaal en cultureel programma

Zondag 10 nov.

9u30 workshop
 12u Lunch
 13u30 workshop
 15u30 koffieklets
 16u30 bespreking van de resultaten
 20u happening met mogelijkheden tot sociaal contact.

Voor verdere inlichtingen moet men zich wenden tot:
 Medische Werkgroep tegen atoomwapens
 Triomflaan 74
 1160 Brussel

Moeial

Samenwerkend met VO, BSG en de Dienst Cultuur.

Redactie: Pleinlaan 2
 gebouw Y'
 1050 BRUSSEL
 Tel.: 02/641 2338

Abonnementen: 150 fr. of 500 fr. op rekening nr. 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres

v.u.: Robert Peeters
 J. Vuylstekelaan 12 CI
 2050 ANTWERPEN